

Nr 1 2020

SYNDIKALISTEN

1/2020

STADS-
BIBLIOTEKET
GÖTEBORG

Medlemstidning för SAC - Sveriges Arbetares Centralorganisation ♦ Nummer 1 ♦ Januari 2020 ♦ Årgång 100

SEPARATISTISK KONFERENS

**FÖR KVINNOR, TRANSPERSONER
& ICKE-BINÄRA**

29 FEB

8 mars - Kvinnostrejk

**Historia:
Syndikalistiska
kvinnoförbundet**

Vad händer i Bolivia?

**Kamp för djurens rättigheter
inte välkommen**

Summary in English on page 29

Fyra frågor till Arbetarens avgående chefredaktör

Efter drygt fyra år på posten går han nu vidare till ett annat jobb. Arbetaren ställde fyra frågor till den före detta chefredaktören Toivo Jokkala, som lämnade sitt uppdrag på tidningen i december.

Foto: Axel Green

Du har varit chefredaktör och tidningens ansikte utåt sedan september 2015. Varför slutar du?

– Jag har blivit erbjuden ett jobb som miljö- och klimatpolitiskt sakkunnig i Bryssel. Jag trivs fortfarande väldigt bra med den redaktionella delen av chefredaktörsjobbet, men i längden blir det ganska krävande att ovanpå det också ha en övergripande ekonomisk och administrativt ansvar, med allt som hör till det, så det kändes som en bra tidpunkt att stiga åt sidan, innan man tappar gnistan. Dessutom är ju klimatet en av vår tids verkliga ödesfrågor, så det känns givande att få arbeta koncentrerat med den.

När du ser tillbaka på de här åren, vilka är dina starkaste minnen från tiden som chefredaktör?

– Jag minns när skandalen runt "Egor Putilov" briserade, och också hur vi några månader senare i artikelform kunde avslöja mer av sanningen bakom hans bedrägliga framfart. Jag minns också några eldfångda meningsutbyten som Arbetarens representant i Panelen i *Sveriges Radio P1:s Godmorgon, världen*.

Är det något du kommer att sakna?

– Jag kommer definitivt att sakna arbetskamraterna, och också den lekfullhet som mitt i allt allvar kan präglade arbetet på en tidsredaktion.

Vilka är de största utmaningarna framöver för en tidning som Arbetaren?

– Att få folk att betala för tidningen, trots att vi lever i en tid när så mycket material finns tillgängligt gratis på nätet – och att försvara sin position som radikal pressröst i ett för tillfället tyvärr allt bistrare samhällsklimat.

Johan Apel Röstlund
Arbetaren

Publicerad av Arbetaren på webben 11 december, 2019

Arbetarens nya redaktionschef Annie Hellquist, fungerar som Toivo Jokkals ersättare och tillträdde i slutet av januari. I Arbetaren på webben kan du läsa "Tre frågor till Arbetarens tillträdande chefredaktör".

“Det kan ge oss styrka att bli de jobbiga jävlarna som ändrar strukturer som vi tvingas in i”

Hur organiserar vi upproret?

Föredrag om facklig organisering.

Panelssamtal om makt och rasism i kvinnodominerade yrken.

Flera separatistiska rum.

Sista dagen i februari håller SAC en konferens för kvinnor, transpersoner & icke-binära.

Varför behövs separatistiska rum i en feministisk fackförening?

– Separatistiska rum fungerar för att organisera oss som **vi** vill. Det är en extremt viktig del för att få prata om vad man känner själv som person istället för att bli avbruten av en “mansplåner”; det här handlar inte om “dig”, svarar Camila Hidalgo, som arrangerar konferensen och är medlem i Malmö LS. Hon anser att en feministisk fackförening måste vara inkluderande när det gäller allt.

– Sorgligt nog finns det en patriarkal samhällsbyggnad där fackförbund varit mansdominerade i många år, det är en struktur vi måste bryta. Det kan vi bryta genom att organisera oss själva också. Du måste ta den plats du förtjänar inom organisationen. Hon tillägger att vi förhoppningsvis inte behöver en kvinnoseparatistisk kommitté i framtiden.

“Du måste ta den plats du förtjänar inom organisationen”

PROGRAMMET

Camila, som är en van organisatör tror på ett öppet program där erfarenheter och behov får styra en del av vad dagen kommer handla om.

– När jag haft föredrag om organisering och mobilisering har jag upplevt att det fungerar bra att en del av programmet är öppet. Det blir en återkoppling mellan olika typer av människor med olika erfarenheter. Vi måste prata **med** varandra, inte **om** varandra, konstaterar Camila som arbetat med konferensen sedan november 2019.

Hon berättar att tanken med programmet är att lära oss hur organisering fungerar och ge plats till aktiva inom SAC för att lokalisera problem och hitta lösningar. Även fackligt

aktiva i andra organisationer kommer finnas där och ha en aktiv del.

– Vi behöver också höra om andra erfarenheter på arbetsmarknaden, säger Camila.

Panelssamtal kommer också äga rum. Det finns mycket att prata om när det gäller upplevelser av att vara rasifierad på arbetsmarknaden, enligt Camila.

– Vi måste prata om makten och rasismen som finns inom kvinnodominerade yrken, säger hon. Vilka rättigheter har svarta kvinnor i praktiken?

Ett föredrag kommer handla om kvinnodominerade yrken. Hur organiserar vi upproret? Ett annat föredrag tar upp vad som krävs för att bli en facklig organisatör.

– Alla kan bli fackliga aktivister. Det behövs inte sjukt mycket kunskap för att vi ska kunna jobba med varandra, säger Camila.

En deltagare i konferensen har bra kontakt med rödsvarta koordinationen, som består av sju syndikalistiska fackföreningar från sex europeiska länder. Eventuellt kan ett samtal kring det leda till en workshop. I en annan workshop ska det diskuteras om vi är en feministisk fackförening i praktiken.

Vill du organisera SAC:s kvinnokonferens 2020? stod det i texten när vi sökte någon till det uppdrag som du fick, att arrangera konferensen. Varför väljer du att kalla den för kvinno- och transkonferens?

– Det jag tror på är att det ska vara en feministisk rörelse där vi inkluderar transpersoner som är en stor del i samhället och en utsatt grupp. Jag kan inte göra det feministiskt utan den inkluderingen, svarar Camilla. Alla är en del i kampen.

Hon tillägger att det finns feministiska grupper som är icke-inkluderande, transexkluderande och transfobiska.

– Det är något vi borde prata om, säger Camila.

INKLUDERING

Konferensen kommer erbjuda flera separatistiska rum. Därför har tre rum bokats på Inkonst där evenemanget ska hålla till. Det kan till exempel vara ett rum där ett samtal sker mellan transpersoner och ett rum där rasifierade kvinnor diskuterar en fråga tillsammans. Det handlar mycket om vilket behov som finns hos deltagarna.

– I olika grupper behöver vi samarbeta och lära oss av varandra. Vi måste inkludera för att bygga en stark fackförening, enligt Camila.

“Vi måste inkludera för att bygga en stark fackförening”

HOPP OCH FRAMTID

Camila har länge varit intresserad av arbetsrätt och följt en del i ämnet och i organisationer i sociala medier.

– För mig är det jättekul att jobba med sådant. Jag kommer nog bli mer aktiv inom facket och jobba med att få fler aktiva. Jag har organiserat mycket annat tidigare. Det är viktigt för samhället med fackligt arbete.

Camila ser konferensen som ett viktigt projekt och vill hjälpa det leva vidare när årets upplaga är över.

– Jag vill försöka få pepp bland kvinnor, säger hon.

Innan vi lägger på luren i telefonsamtalet vill Camila tillägga:

– Jag känner mycket för fack, ett slags hopp, som behövs i samhället nu, jag tror på den här konferensen. Det kan ge oss styrka att bli de jobbiga jävlarna som ändrar strukturer som vi tvingas in i. Den här konferensen kommer leva vidare sen. Jag hoppas det och hoppas att alla känner att vi vill förändra.

Solveig Betné
Informationsorganisatör

Mer info: www.sac.se eller ring sekretariatet! Mer information kommer även till anmälda deltagare.

Inez Johansson 1962

Emmy Melin

Britta Gröndahl 1959

Syndikalistiska kvinnoförbundet 1937-1970

Arbetarkvinnor! Bliv Syndikalister!

En del igenkänning finns och en del saker skulle nog inte diskuteras alls i en syndikalistisk feministgrupp idag. Det är intressant att reflektera över vad som skiljer sig från det som fördes på tal i kvinnoförbundet till hur det ser ut idag i feministiska samtal i våra fackföreningar. Materialet kommer främst från kongressprotokoll åren 1937 till 1966. Solveig Betnér, redaktör för Syndikalisten, finner det inspirerande att se hur kvinnorna peppar och stöttar varandra och får sitt förbund att leva.

Syndikalistiska kvinnoförbundet bildades under en kongress i maj 1937. I en broschyr, från 1958, beskrivs förbundets uppgift:

"Att skola medlemmarna på det socialistiska området, samt genom studier och diskussioner intressera kvinnorna för alla de problem som i något avseende kan vara till fördel för arbetarklassens frigörelsesträvanden".

Där beskrivs också viljan att aktivt vara med i den socialistiska kampen och därvid stödja "den ekonomiska kamporganisationen SAC".

1937 fanns det flera syndikalistiska kvinnoklubbar ute i landet. Klubben i Stockholm och SAC:s arbetsutskott (AU) ville sammankalla dessa klubbar och bilda ett landsomfattande kvinnoförbund. Under den kongress när förbundet bildades fanns 12 kvinnoklubbar representerade men också SAC, Syndikalistiska ungdomsförbundet (SUF) och Anarkistiska propagandaförbundet hade medlemmar på plats.

UTBILDA ARBETARKVINNOR

Förstahandsuppgiften för Syndikalistiska kvinnoförbundet (SKF) var att utbilda, främst arbetarkvinnor, och väcka intresse för arbetarklassens ekonomiska frigörelse och privatkapitalismens förtryck och utsugning. Det sistnämnda finns att läsa i Britta Gröndahls (1914-2012) bok *Äventyrens år** (Federativs förlag 1994). Britta gick med i Stockholms Syndikalistiska kvinnoklubb. I *Äventyrens år*

har hon delat sina minnen från tre årtionden som syndikalist. Enligt Britta fungerade förstahandsuppgiften mycket bra i Stockholms kvinnoklubb.

Under den första kongressen debatterades kvinnorörelsens uppgifter. Det gäller "att även kvinnorna äro medvetna om sitt ansvar och verkligen ha något att ge sina barn", sa Margit Lövgren-Manus. Elise Jensen (senare Ottesen-Jensen): "Vi bör diskutera alla frihetliga och socialistiska frågor. Inom barnrörelsen t.ex. kan man ju ej enbart diskutera syndikalism". Eva Manus påpekar: "Vi ha också en hel del att göra ute på arbetsplatserna, bland de självförsörjande kvinnorna, för att få dem att intressera sig för våra idéer".

Efter den diskussionen beslöt kongressen att ett syndikalistiskt kvinnoförbund skulle bildas.

LÄR BARNEN HATA KRIG OCH MILITARISM

Kvinnoklubben i Västervik önskade att frågan om en barnrörelse skulle diskuteras. De ansåg att det behövdes ett alternativ till den religiösa söndagsskolan för att lära barnen om syndikalism. Stockholms kvinnoklubb påpekade att det kan vara krävande att få igång en barnrörelse och föreslog att föräldramöten för att diskutera barnuppfostran kan vara bra. SKF arbetade mycket med fredsfrågan och kritiserade leksaker som kan föra in barnen i "den militaristiska andan". Karin Fransson från Västervik: "Det är säkerligen ej bristande intresse att det icke finnes flera barnklubbar

(...) skulden ligger nog delvis däri att männen vilka tidigare varit så gott som ensamma inom SAC ej haft tid..." Det beslutades att alla lokala kvinnoklubbar av SKF skulle göra sitt bästa för att propagera för att stoppa krigsleksaker och annat som kan påverka barn i militaristisk riktning.

Elise Jensen lämnade den konstituerande kongressen tidigt och tackar hjärtligt för den stund hon var med och beskriver sin lycka över att ett syndikalistiskt kvinnoförbund äntligen har bildats:

"Det har varit mycket motgång, men, kvinnor, vi skola inte låta oss nedslås av motgången utan tänka att den kan övervinnas".

HÖGRE LÖN TILL MÄN?

När jag läst kongressprotokoll fick jag intrycket att mycket handlade om barnuppfostran.

"Det är ju kvinnorna som för det mesta ha hand om barnens fostran, och om dessa bli påverkade i rätt riktning bli de säkert medlemmar i de syndikalistiska ungdomsklub-

barna". Det sa SUF:s Gunnar Svensson vid kongressen 1937.

1948 har ett diskussionsämne skickats in till kongressen angående daghem och barnkrubbor. Några kvinnor argumenterar för att män ska få högre lön för att kvinnan ska kunna vara hemma med barnet och slippa arbeta. Karlstads kvinnoklubb ansåg att om kvinnan arbetar kan det leda till "en för tidigt utsliten mor och ett hem utan trevnad". Här sätter sig Algot Karlsson, SAC, emot:

"Vi kan inte arbeta emot barnhem och krubbor. Det är hela ekonomin som måste förbättras. I många fall har barnen det bättre på krubbor än i hemmet. Det är ej bra att binda fast det ena könet vid hemarbete och det andra vid yrket. Kvinnan är kanske kapabel i yrket men miserabel i hemmet som husmor och barnuppfostrare (...) Har en kvinna valt ett yrke skall hon ha frihet att utöva det".

TALANDE KVINNOR?

"Vi behöver komma ifrån den där mindervärdighetskänslan, som är så vanlig bland kvinnor. Vi ha kommit ifrån det stadiet att inte duga till annat än att stå hemma vid spisen". Det sa Emy Åkerblad, Hallstavik, när en motion om att anordna talarkurs skulle behandlas.

"...Men de mindervärdiga arbetarhustrurna ha i alla fall bildat ett kvinnoförbund", svarade Wega Almkvist, Uppsala.

Detta var under den första kongressen och beslutet blev att de olika klubbarna själva får ordna med talarkurs. Detta ämne upprepades under fler kongresser och det fanns många delade meningar. En del tyckte att det var okej att manliga talare anlätades, någon tyckte att det inte går att bli talare genom en kurs och Karin Fransson, centralstyrelsen 1940, tyckte att kvinnoförbundet dittills varit för tysta: "Det är väl meningen att vi skola ha en klubb på varje plats där det finns en LS. Om det skall lyckas, måste vi göra något för att få fram kvinnliga talare". Beslutet som togs efter den diskussionen blev att "ordna denna fråga på ett för förbundet tillfredsställande sätt".

1948 kom förbundet fram till att kamrater ska stöttas, som har förmåga och möjlighet att resa som agitatorer när det behövs, och se till att de kan delta i SUF:s talarkurs.

**Arbetarkvinnor! Bliv syndikalister! Anslut er till
vår rörelse och kämpa genom den!**

Sverges Syndikalistiska Kvinnoförbund.

"Det är alltid bäst om det är en kvinna som talar på ett kvinnomöte först och främst ur propagandasynpunkt. Även psykologiskt sett kommer en kvinna den andra närmare. Om vi hade kvinnliga talare kan det också hända att det kom fler besökare till våra möten", sa Ida Johansson, Karlstad.

Diskussionen den gången avslutades med att verkställande utskottet (VU) påpekade att förbundet inte saknar bra kvinnliga talare och hoppas att de som finns blir "framtidens talare för oss kvinnor".

KVINNOSIDAN I ARBETAREN

Flera gånger diskuterades om SKF borde ha en egen tidning och/eller att försöka få tillbaka en kvinnosida i Arbetaren efter att den valts bort av redaktionen. När kvinnosidan fanns kunde SKF till viss del få med innehåll där, till exempel mötesreferat. Kritik framfördes mot att kvinnosidan hade matrecept med.

Hilda Johansson, Västerås: "Är det någon särskilt billig rätt, må det vara, men dyra efterrätter och dylikt verkar mera som ett hån. Inte ha vi fattiga arbetarkvinnor råd med sådant".

Det finns ingen reaktion på att recepten ska uppmuntra just kvinnor att laga mat.

Emmy Melin, som varit redaktör för kvinnosidan i Arbetaren, skickade en hälsning till 1948 års kongress: "Kamrater! Då det inte är möjligt för mig att övervara den kongress till vilken ni nu samlats, få ni inte fatta detta som något uttryck för vare sig att jag önskar undfly berättigad kritik för min redigering av kvinnosidan, eller att jag lämnat rörelsen".

Under samma kongress beslutades att varje kvinnoklubb i SKF ska betala en krona per medlem och år för kvinnosidans redigering. Det blev avslag på Göteborgs kvinnoklubb.

Del av foto från Syndikalistiska kvinnoförbundets konferens 1948. På originalbilden syns 67 personer.

förslag, att kvinnoförbundet ger ut en egen tidning som utkommer en gång i veckan. VU uppmuntrade istället att bidra till kvinnosidan i Arbetaren och beskrev den som "ett av våra bästa vapen i kampen för socialismen".

POPGALOR LOCKAR FLER

En del kvinnor har inte velat ansluta sig till förbundet för att ordet syndikalistisk är fränstötande. Detta enligt Grängesbergs kvinnoklubb som föreslog namnändring av kvinnoförbundet i kongressen 1948.

VU ansåg att "syndikalismen vunnit aktning och beundran, och sättes i samband med rakryggade, fredsälskande människor, varför det vore dålig taktik att börja om från början igen med ett nytt okänt namn".

I kongressen 1966 blev det en del funderingar kring varför en del nya medlemmar tappar intresset. En del gick på möten några gånger men försvann när de krävdes på avgiften. "De vill inte vara med och agitera utan bara ha roligt", sa Anna Holm, Kamrateringen, Gävle. Inez Johansson, Borås, var inne på samma linje: "Det är för enkelt för tidens stora anspråk på popgalor och dylikt".

Den diskussionen ledde vidare till hur samarbeten kunde se ut mellan SKF och SAC. Karin Olsson, centralstyrelsen, trodde att kvinnor måste göra den största ansträngningen för att få till ett bra utbyte: "...männerna är långt ifrån 'kvinnofrälsta', vad det gäller jämlikhetskravet i organisationsarbetet. Hörde nyligen några LS-'gubbar' diskutera platssökande medlemmar till en ledig kassörsplats och då föreslogs en kvinna, 'för hon är billigare' i lönehänseende än en man. Var har vi likalönsprincipen här?"

Syndikalistiska kvinnoförbundet upphörde 1970 men en del lokala kvinnoklubbar fanns kvar en längre tid.

Solveig Betnér
Informationsorganisatör

Vill Du...

- Respektera alla människor oavsett ras, hudfärg eller miljö.
- Låta dina barn och ungdomar få växa upp i en fredlig värld.
- Frihet från militarism och nationalism.
- Frihet över gränserna.
- Att den producerande människan skall ha insyn i företaget.
- Att produktionen ej förstatligas.
- Att kvinnan skall ha medbestämmanderätt i samhället.

Om Du vill allt detta

Arbeta då i Syndikalistiska Kvinnoklubbar för dessa ideals förverkligande.

Materialet är hämtat från Kungliga biblioteket, Arbetarrörelsens arkiv och bibliotek och SAC:s webbplats.

* Britta Gröndahls (1914-2012) bok *Äventyrens år** (Federativs förlag 1994) finns att ladda ned som pdf på SAC:s webbplats eller låna på biblioteket genom Libris (www.libris.kb.se) om den inte finns på din orts bibliotek eller i din LS.

Centralkommitténs januarimöte

Årets första möte för centralkommittén (CK) hölls lördagen 18 januari. Dagen började med ett samordningsmöte mellan CK och internationella kommittén (IK). Planer för internationella samarbeten diskuterades men även kommunikationen mellan centralorganisationen och IK.

– Folk vill samarbeta mer än på länge, enligt en medlem i kommittén.

Samordningsmötet bemöttes positivt av alla deltagare. Dessa möten anses viktiga även i fortsättningen för att kommunikationen ska fungera bra. Alla kommittéer av SAC var inbjudna.

– Det är bra att ni är här för att vi utvecklas när vi får synpunkter på vårt arbete, konstaterade en CK-medlem.

Simon Hedelin, studieorganisatör (SO), informerade om samarbete med det syndikalistiska facket ARK i Bulgarien. Arbetare därifrån har jobbat på svenska västkusten och hamnat i konflikt som SAC varit behjälplig med. Detta ledde till ett samtal om samarbeten mellan systerfackföreningar och LS

när arbetare från andra länder jobbar här i Sverige.

Under IK:s besök diskuterades också SAC:s deltagande i *Labour notes 2020*, en konferens i Chicago, USA, som samlar tusentals fackligt aktiva från hela Nordamerika med gäster från hela världen. SO motiverande deltagandet inför förslaget till beslut med bland annat detta:

”Som erfarenhet, kunskapskälla och inspiration skulle Labor Notes kunna ge oss mycket (...). Vi skulle med detta förslag vilja ta nästa steg i arbetet med att bygga upp en organisatorisk förmåga att utbilda och stödja organisatörer. Det rör sig främst om två komponenter: utbildning och stödstruktur.”

Det beslutades att SAC ska sätta ihop en projektgrupp mellan 5-10 personer som under 2020 skall arbeta med att utveckla SAC:s förmåga och kapacitet att organisera. Det beslutades också att SAC utifrån satt budget skickar en del av gruppen som delegation till Labor Notes konferens i Chicago 2020.

Deltagare som var med i SAC:s senaste branschkonferens har fått en inbjudan till att ansöka om att vara med i projektgruppen. Detta för att ta fasta på de lärdomar och den inspiration som togs in under den helgen. Projektgruppen har som målsättning att etablera en ändamålsenlig stödstruktur för det vidare organiseringsarbetet inom SAC samt att vara med och genomföra branschkonferensen 2020.

Andra beslut som togs under CK:s januarimöte var bland annat att nominera Emil Boss till ABF:s litteraturpris, att vi ska delta i välfärdsmarschen den 23 maj och Stockholm-Gotlands distrikts äskande om pengar till sommarkampanjer biföljs.

Nästa fysiska möte för centralkommittén hålls 9-10 maj.

Solveig Betné
Informationsorganisatör

Nu finns rödsvarta sjalar att beställa igen!

60 kronor styck är priset och LS beställer dem genom att mejla till bestallning@sac.se

De är producerade av det arbetarstyrda kooperativet Oporajeo i Bangladesh.

Läs mer om Oporajeo i Syndikalisten 6/2019.

**Arbetsgruppen för nya
medlemsregistret**
medlemsregistret@sac.se

Federativs förlagskommitté
kontakt@federativsförlag.se

Internationella kommittén
ik@sac.se

LOKALA SAMORGANISATIONER (LS)

Arjeplogs LS
Hamngatan 4h
930 90 ARJEPLOG
0961-102 53
arjeplogs.ls@sac.se

Arvidsjäurs LS
Stationsgatan 20b
933 32 ARVIDSJÄUR
070-59 39 185
arvidsjäurs.ls@sac.se

Bergslagens LS
Engelbrectsgatan 35b
702 13 ÖREBRO
070-251 85 01
bergslagens.ls@sac.se

Borlänge LS
Joakim Karlsson c/o Quist,
Lingatan 4 lgh 1102
784 36 Borlänge
borlange.ls@sac.se

Enköping-Heby LS
Tullgatan 7b
749 49 ENKÖPING
070-564 62 57
enkoping-heby.ls@sac.se

Frescati LS
frescati.ls@sac.se

Fruviks LS
Box 4081
102 62 STOCKHOLM
fruviks.ls@sac.se

Gotlands LS
Signalgatan 13 d
621 47 VISBY
070-039 40 86
gotlands.ls@sac.se

Gävle LS
Nedre Bergsgatan 28
802 51 GÄVLE
026-61 92 77
gavle.ls@sac.se

Göteborgs LS
Olof Palmes Plats 1
413 04 GÖTEBORG
031-711 96 08
goteborgs.ls@sac.se

Helsingborgs LS
helsingborgs.ls@sac.se

Hudiksvalls LS
Brändebo 115
820 62 BJURÅKER
0653-320 87
hudiksvalls.ls@sac.se

Jönköpings LS
Box 190
551 13 JÖNKÖPING
jonkopings.ls@sac.se

Karlstads LS
Ulvsbygatan 32b
654 64 KARLSTAD
070-221 81 65
karlstads.ls@sac.se

Luleå LS
Edelforsgatan 76
974 38 LULEÅ
lulea.ls@sac.se

Malmö LS
Davidshallsgatan 4
200 10 MALMÖ
040-12 61 78
malmo.ls@sac.se

Norrköpings LS
Olaf Kyrkogata 5b
602 25 NORRKÖPING
011-13 18 55
norrkopings.ls@sac.se

Nyköpings LS
nykopings.ls@sac.se

Sandvikens LS
Högbövägen 4
811 23 SANDVIKEN
026-25 90 09
sandvikens.ls@sac.se

Solna LS
Skogsbacken 13 nb
172 41 SUNDBYBERG
08-28 28 60
solna.ls@sac.se

Stockholms LS
Sveavägen 98, 4 tr.
113 50 STOCKHOLM
08-658 62 69
stockholms.ls@sac.se

Sundsvalls LS
Box 78, Kolvägen 9
851 05 SUNDSVALL
sundsvalls.ls@sac.se

Trestads LS
trestads.ls@sac.se

Umeå LS
Östra Rådhusgatan 6
903 26 UMEÅ
090-77 21 00
umea.ls@sac.se

Uppsala LS
Svartbäcksgatan 97d kv
753 35 UPPSALA
018-69 46 89
upsala.ls@sac.se

Västerås LS
Box 180
721 05 VÄSTERÅS
0722-802 353
vasteras.ls@sac.se

Åkersberga LS
Gamla Solbergavägen 2
184 91 ÅKERSBERGA
akersberga.ls@sac.se

Älvdalsbygdens LS
Valborgsvägen 10
792 37 MORA
0250-51 17 33
alvdalsbygdens.ls@sac.se

SAC:S SEKRETARIAT
08-522 456 30
sekretariatet@sac.se

TIDNINGEN ARBETAREN
08-522 456 70
redaktionen@arbetaren.se

SAAK
08-545 912 50
kontakt@saak.se

**SYNDIKALISTISKA
KAMRATFÖRENINGEN**
syndikalistkamrater@gmail.com

LÄS ARBETAREN.se!

**VARJE
ONSDAG
& FREDAG**
**49:-
/månad**
**+ MÅNADSMAGASIN
MED DET BÄSTA FRÅN WEBBEN**

Arbetaren är Syndikalisternas tidning

Utifrån ett frihetligt vänsterperspektiv rapporterar vi bland annat om arbetsplatsfrågor, sociala kamper, klimatet och kultur. Vi publicerar nyheter, reportage och intervjuer men även essäer och debattinlägg skrivna av landets vassaste frihetliga röster. Du behöver en tidning som oss och vi behöver dig som prenumerant för att kunna fortsätta vårt arbete! Teckna en prenumeration idag på: **www.arbetaren.se/prenumerera**